

De årlige budgetrammer for Samhørighedsfonden er angivet i tabel 1.1. Der er i forordningen for Samhørighedsfonden fastlagt en vejledende fordeling af midlerne, der indebærer, at Spanien skal have 52–58 pct., Grækenland 16–20 pct., Portugal det samme og Irland 7–10 pct.

Det kan på baggrund heraf skønnes, at Spanien forventes at modtage cirka 1,3–1,5 mia. ecu pr. år fra Samhørighedsfonden i perioden 1997–1999 og Portugal samt Grækenland hver ca. 0,4–0,5 mia. ecu pr. år i samme periode. Samhørighedsfonden er i øvrigt tidsbegrænset til og med 1999.

Der er ikke på nuværende tidspunkt grundlag for at vurdere, om Kommissionen til sin tid finder det nødvendigt at suspendere finansiering fra Samhørighedsfonden, og i hvilket omfang. Det vil også bero på den økonomiske konvergens i det kommende år i de pågældende lande. Derfor har Økonomiministeriet ikke nogen vurdering af, hvor store beløb for de tre berørte lande, der faktisk eventuelt vil kunne blive tale om at suspendere.

Spm. nr. S 2385

Til økonomiministeren (17/8 95) af:

Anne Bastrup (SF):

»Er det acceptabelt, at Ecofinrådet i sine henstillinger vedrørende såkaldt uforholdsmæssigt store budgetunderskud i en række tilfælde udtrykker særlige præferencer med hensyn til, hvordan et medlemsland skal opnå de ønskede budgetforbedringer?«

Begrundelse

I sine henstillinger udtrykker Ecofinrådet i en række tilfælde mere eller mindre håndfast en præference for, at budgetforbedringerne finder sted på bl.a. socialsikringsordninger, sundhedsvæsenet, pensionsområdet og den offentlige beskæftigelse. Eftersom konvergenskriterierne kun vedrører bundlinjen i de offentlige budgetter, er det svært at se berettigelsen af denne indblanding – der i øvrigt heller ikke forekommer at være i overensstemmelse med nærhedsprincippet.

Svar (28/5 95)

Økonomiministeren (Marianne Jelved):

Proceduren omkring uforholdsmæssigt store budgetunderskud er en nyskabelse i anden fase af Den Økonomiske og Monetære Union, som trådte i kraft den 1. januar 1994. Den indebærer et styrket økonomisk-politisk samarbejde.

Henstillingerne vedrørende uforholdsmæssigt store budgetunderskud er dog ikke juridisk bindende. Det er landenes eget ansvar, i hvilken udstrækning og på hvilken måde de vil realisere budgetforbedringerne, hvor Ecofin-rådets bemærkninger om indsatsområder må betragtes som rådgivende og i øvrigt i høj grad bygger på landenes egne konvergensprogrammer. Dette afspejles f.eks. i henstillingen til Danmark.

Den anvendte praksis er således i god overensstemmelse med Maastricht-Traktatens bestemmelser.

Spm. nr. S 2435

Til arbejdsministeren (23/8 95) af:

Anne Bastrup (SF):

»Hvorledes vil ministeren sikre, at der til regeringskonferencen kan komme et oplæg til traktatændringer om sikring af de grundlæggende lønmodtagerrettigheder med udgangspunkt i ILO-konventioner m.v., det vil sige et oplæg, som på den ene side sikrer lønmodtagerne de grundlæggende rettigheder, og som på den anden side sikrer, at den danske aftalemodel ikke angribes?«

Begrundelse

Den 10. august stillede spørgeren samme spørgsmål i Europaudvalget. Dette spørgsmål blev besvaret af udenrigsministeren med et »ikke-svar«, som på ingen måde afslørede, om man i regeringen har overvejet dette problem, som er et centralt debattema for den danske fagbevægelse. Det kan være rigtigt, at regeringen har valgt at lægge armene over kors, og det kan være forkert, men spørgeren finder det utilfredsstillende at få et svar, som på ingen måde forholder sig til spørgsmålet.

Der er kun ganske få måneder, til regeringskonferencen starter, og når man betænker